

ISSN 1333-302X
TRAVANJ, 2011.
BROJ: ŠESTI (6)
CIJENA: 10 KUNA

Sveti Juraj

LIST ŽUPE I OPĆINE SVETI ĐURĐ

Sveti Juraj

List župe i općine Sv. Đurđ
Broj 6, travanj 2011.

IZDAVAČ

Općina Sveti Đurđ
Župa Sveti Đurđ
načelnik Marijan Lazar, prof.
vlč. Vlado Borak, župnik

REDAKCIJA

Glavni i odgovorni urednik
Marijan Lazar, prof.

LEKTOR I UREDNIK

Ivanka Lazar, prof.

ČLANOVI REDAKCIJE

Vlado Borak, župnik
Stjepan Kovaček, dipl.ing.
Biserka Varović

FOTOGRAFIJE

Foto color studio
Novak Ludbreg

OBLIKOVANJE

Dejan Težak

TISAK

Mini-print-logo d.o.o.
Varaždin

NAKLADA

700 komada

Riječ urednika

Poštovani čitatelji!

Imajući u vidu interes ljudi za događanja u našoj općini i župi, odlučili smo osmisliti novi broj "Svetog Juraja".

Naš časopis nudi vam čitav niz zanimljivosti i sadržaja u protekle dvije godine. Uredništvo je vodilo računa da se izdvoje vijesti koje su pozitivnim nabojem predodređene na širenje moralnog optimizma.

Iako je riječ o novinama lokalnog usmjerenja, nadamo se da je izbor bio cjelovit te će tako doprinijeti razvoju osjećajne pripadnosti zavičaju i domovini.

Želja nam je da srednjoškolska i studentska mladež prepozna časopis kao svoj te se priključe stvaranju novog broja.

Vaš urednik:
Marijan Lazar, prof.

I Z S A D R Ž A J A

Letak protiv psovke.	3
Dolazak pape Benedikta XVI.	4
Marijina legija: Pružimo ruku Ljubavi	5
Katoličko društvo prosvjetnih djelatnika.	5
Djelatnost župnog Caritasa	6
Razgovor s velečasnim Igorom Radašićem	7
Mlada misa u našoj župi	8
Obnovljeni križ u Prilesu	10
Sveta potvrda	11
Prva sveta pričest	12
Hodočašća.	13
Mladi prepoznali Kristov poziv	14
Susret hrvatske katoličke mladeži u Zadru 2010.g.	15
Dječji zbor «Raspjevani anđeli»	16
Naši župljani – pjesnici	17
GLOBE program u OŠ "Sveti Đurđ"	21
Učenička zadruha Jurek	21
Natjecanja učenika OŠ Sveti Đurđ	22
Proslava Dana općine Sveti Đurđ 2009. godine	23
Pjesničko stvaralaštvo u našoj sredini	23
Izložba slika – Franjo Ružman-Brko	24
Rodilje.	25
Razgovor s Lidijom Kralj	26
Supertalent i gospodar štapova	28
Proslava Dana općine Sveti Đurđ 2010. godine	29
Promocija Rječnika govora Svetog Đurđa	30
Snjegović bijeli zimi se veseli.	31

Letak protiv psovke

Druga zapovijed Božja
Zato Bog njega preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo
prigne svako koljeno
nebesnikâ, zemnikâ
i podzemnikâ.
I svaki će jezik priznati:
"Isus Krist jest Gospodin!" -
na slavu Boga Oca.

Na što se zapravo danas odnosi ta druga Božja zapovijed?

Druga zapovijed zabranjuje zlouporabu imena Božjega, to jest svako neprilagodljivo služenje imenom Božjim, imenom Isusa Krista, Djevice Marije i svih svetaca. Osobito zabranjuje psovku.

Psovati znači protiv Boga - u nutrima srca ili govorom – izricati riječi mržnje, prijekora, izazova, govoriti o Bogu zlo, pokazivati manjak poštovanja prema njemu u svojim odlukama, zlorabiti ime Božje. I kletve u koje se ubacuje ime »Bog« bez nakane psovanja, manjak je poštovanja prema Gospodinu. I u Novome zavjetu strogo je zabranjena magijska uporaba Božjeg imena i kriva zakletva. Isus je drugu zapovijed izložio u Govoru na gori: »Čuli ste da je rečeno starima: Ne zaklinjaj se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.

A ja vama kažem: Ne kunite se nikako... Vaša riječ neka bude: Da, da - ne, ne! Što je više od toga, od Zloga je!« (Mt 5, 33-34.37). Isus uči da svaka prisega uključuje neki odnos prema Bogu i da svakom riječju treba častiti Božje ime. Isto tako, ne valja se prizivati na svetost imena Božjega zbog sitnih stvari.

Otkud u Hrvata toliki nagon za psovkom, osobito Boga?

Činjenica je da Hrvati psuju i kunu na vrlo ružne načine. U odnosu na Boga, mnogi se služe općim pogrdnim riječima, tabuiziranim izrazima iz analnog područja te tabuiziranim riječima iz spolnog područja (bludna psovka). Ta je posljednja vrsta psovke najčešća u hrvatskome narodu. Kad se psovka odnosi izravno na Boga, to je onda **bogohuljenje** ili **blasfemija**. Budući da psovka osobi ili svetinji nanosi uvredu, osuđuje se u svim društvima i kulturama, a reguliraju je običaji (uljudnost), pravni propisi i vjerski zakon.

Na učestalost psovke u hrvatskom narodu vjerojatno utječu i neki povijesni i geografski elementi: balkanski ratovi, turski prodori, utjecaj istočnih i nekih drugih susjednih europskih jezika (srpskog, turskog, pa i mađarskog i talijanskog). Doprinosi tomu i prenaplašeno čovjekovo afektivno ponašanje u društvu. Često puta je, nažalost, to i znak krivo shvaćene

zrelosti, moći i uvažavanja osobe. Psovka je ne samo ružna pojava nego i najteža uvreda božanstva.

Zaključak

Druga zapovijed nalaže da štujemo ime Gospodnje, a zabranjuje svako nedolično služenje Božjim imenom. Psovka znači na uvredljiv način služiti se imenom Boga, Isusa Krista, Djevice Marije i svetaca. **Krivokletstvo** zove Boga za svjedoka neke laži.

Krivokletstvo je težak grijeh protiv Gospodina, uvijek vjernog svojim obećanjima.

Na krštenju kršćanin prima vlastito ime u Crkvi. Roditelji, kumovi i župnik brinut će se da mu se dade kršćansko ime. Biti pod zaštitom nekog sveca, znači imati u njemu uzor i pouzdanog zagovornika.

U današnje vrijeme riječ „Bog“ je najopterećenija od svih ljudskih riječi. Nijedna nije tako ukaljana, tako razderana. Naraštaji ljudi na ovu su riječ svalili teret svojeg zastrašenog života i po podu ju pogazili. Sada ona leži u prašini i postala je teretom sviju njih.

Mi nismo u mogućnosti da riječ »Bog« operemo i ne možemo je više učiniti cijelom. Međutim, mi je možemo, onako ukaljanu i rastrganu, podići s poda i uzdignuti na časno mjesto.

DOPUŠTENE KLETVE: atomski ti podrum, bečki ti valcer, dječji ti doplatak, kineski ti zid, najlon ti vrećica, sunce ti žarko, oko ti žmigalo, kiseli ti krastavac, hladna ti trajna, kumova ti slama, francuska ti kapa, guma te žvakala, bosanski ti lonac, filana ti paprika ... ☺

Antipušačka kampanja

Zašto želiš biti u vlasti cigaretnog dima?

Da biste pobijedili nikotin, morate znati njegove čari i privlačnost. On vas može održavati svježim i budnim, može vam smiriti živce, pomoći da izgubite na težini ... prije nego što vas ubije.

Zašto ljudi puše?

Ljudi puše zato što im ono donosi osjećaj budnosti ili im umiruje živce, napetost, tjeskobu, olakšava stres ili im pomaže u kontroliranju apetita ili jednostavno zbog toga što se, dok puše, osjećaju dobro, a kad ne puše, ne osjećaju se dobro. Istraživanja pripisuju te koristi pretežno nikotinu - temeljnoj aktivnoj supstanci u duhanu. Usprkos stalnim hitnim apelima zdravstvenih stručnjaka da se prestane s pušenjem, svaki povučeni dim predstavlja novi poticaj i poriv da se nastavi s uvlačenjem dima.

In Memoriam **Papa Ivan Pavao II.** *(1920.- 2. travanj 2005.)*

Prošlo je već 6 godina otkako nas je napustio, kako neki kažu „najmoderniji papa“ u povijesti, nakon 26 godina svog pontifikata. Uvijek ga se rado sjećamo u molitvama, pjesmama, gestama jedinstva i ljubavi, a ponajviše po njegovoj omiljenoj poruci „Ne bojte se!“ Često bi se trebali toga sjetiti, a posebno u današnje vrijeme kada nam prijete krize, da se ohrabrimo i ugledamo u najveće uzore naše

vjere. Iako ga neki već smatraju svecem, „Santo subito“ (odmah sveta) njegovu kanonizaciju svi vjernici željno iščekuju. Njegovoj gesti jedinstva svih kršćana možemo pridodati činjenicu da su se ove godine poklopili gregorijanski i julijanski kalendar te svi kršćani zajedno slave svoj najveći blagdan Uskrs! Često kažemo da na mladima svijet ostaje, a to nam je i on sam potvrdio: „Vi ste nada

svijeta!“, zato budimo svjesni činjenice da nam je sam Papa dao mogućnost da oblikujemo svijet, a ponajviše krasimo ga djelima koja će pokazati kakve smo životne učitelje vjere imali.

Dolazak pape Benedikta XVI.

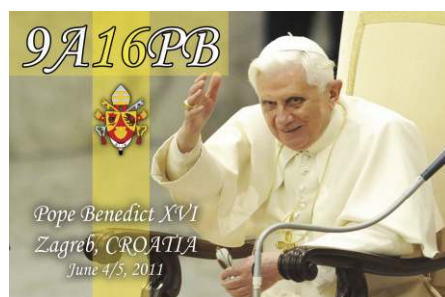
Papu Benedikta XVI., službeno **latinski** Benedictus PP. XVI. ili građanskim imenom Josepha Aloisa Ratzingera, kardinala je konklava izabrala za papu (265. po redu) 19. travnja 2005. godine. S više od 78 godina starosti, Joseph Ratzinger je najstariji papa koji je izabran u zadnjih 275 godina – to su neki od podataka koje ćete prve čuti kad upitate za sadašnjeg papu Benedikta XVI.

Ove godine, točnije 4. i 5. lipnja, napokon dolazi u lijepu nam domovinu, nastavljajući tako tradiciju prijašnjeg pape Ivana Pavla II, koji je u našoj domovini bio čak tri puta.

Čuvajući spomen na tri pohoda sluge Božjega pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj, nije teško oživjeti sjećanja na ljepotu tih susreta. Oni su se događali u važnim trenucima naše crkvene i nacionalne povijesti, a u sebi su uvijek nosili sadržaj i smisao koji ne ostaju na prolaznosti doživljaja.

Tako je i ovaj put s papom Benediktom. On dobro poznaje prilike u kojima živi Crkva u Hrvatskoj i okolnosti u kojima se nalaze hrvatski ljudi. Susreti u vjeri predvođeni Svetim Ocem povezuju prošlost i sadašnjost, prolaznost i vječnost, primanje i davanje, otkrivajući im značenje za konkretno življenje. U njihovu je središtu

vjera, razmatranje Božje riječi, euharistija, molitva za zagovor Blažene Djevice Marije i svetih, a glas se apostolskoga učiteljstva iz jedne mjesne Crkve proširuje na cijeli svijet. Kao narod i kao pripadnici Katoličke crkve povezani smo s Petro-

vim nasljednicima brojnim nitima koje često i rado ističemo. Oni su nam bili najbliži i najvjerniji u najtežim trenucima naše povijesti. Zahvaljujući toj blizini, oblikovana je naša bogata kulturno-povijesna, odnosno duhovna baština, po kojoj smo lako prepoznatljivi kao graditelji i baštinci europske kulture. Ta nas povezanost obvezuje na oslušivanje onoga što danas Duh Sveti po Benediktu XVI. govori našoj Crkvi i narodu.

Ovaj nam put Sveti Otac dolazi u ozračju ozbiljne kulturalne, gospodarske i političke krize, iza koje se zapravo nalazi duboka kriza duha. Ta kriza širi malodušnost, produbljuje

ideološke i ine podjele, pojačava nezadovoljstvo, s teško vidljivim putovima izlaska.

I dok smo s jedne strane svjesni svega toga, s druge strane iz prijašnjih smo pohoda iskusili da svaki papin pastirski pohod ljudima donosi nadu, vraća ponos, budi nutarnju snagu, daje ohrabrenje i učvršćuje samovijest o vlastitim vrijednostima i plemenitosti koja postoji u našem narodu.

Papa Benedikt XVI. potiče sve vas u obiteljima da u ovome vremenu pripreme u svojim domovima živite ozračje molitve i »kućne Crkve«. Budite poticaj jedni drugima: roditelji djeci, djeca roditeljima, da među vama zaživi zajednička molitva, da u vašim domovima postoje znakovi kršćanske vjere, da se okupite na zajedničko čitanje Svetoga pisma, da kao obitelj ne zaboravite zahvaliti Bogu za darove, naročito za dar jednih drugima, te zazivati njegovu pomoć u nevoljama. To je izazovan put i zadaća koja nas oslobađa za vedrije svjedočenje ljepote svoje vjere u društvu i daje razlog za naše zajedničko slavlje sa Svetim Ocem.

Marijina legija: Pružimo ruku Ljubavi

Život brzo prolazi, zato dođite i priključite nam se i pružimo ruku Ljubavi onima koji su u potrebi.

Dođi, sestro i brate, jer Isus i Marija čekaju na tebe.

Marijina Legija, prezbiterij KRALJICA MIRA, u našoj župi Sveti Đurđ djeluje četvrtu godinu. Svake

srijede se sastajemo na našim tjednim sastancima gdje molimo svetu krunicu i Marijine molitve za cijelu župu. Čita se duhovno štivo i malo pomalo produbljujemo svoju vjeru. Odlazimo na apostolate i to pretežno starijim i nemoćnim osobama, koji su osamljeni i trebaju nekoga tko će im barem na čas biti mala radost, malo svjetla u

ovoj suznoj dolini, nekoga tko će ih slušati u njihovim patnjama i bolima. Riječju "apostolat" nazivamo svaki rad i nastojanje da se vijest o Isusu Kristu i kršćanska vjera prošire, da se ljudi usreće njegovom istinom i ljubavlju i uđu u njegovo Kraljevstvo. Nerijetko čujemo riječi izgovorene iz dna njihovih duša: „Sam vas je Bog

poslao i Nebeska Majka Marija. Nemojte nas zaboraviti i dođite nam opet. Uljepšajte nam bar malo naše staračke dane.“ Zato, brate i sestro, ne oklijevaj, učini neku dobru stvar! I mi ćemo biti jednom stari, bolesni i nemoćni; i mi ćemo trebati nekog kraj sebe, ma kako god bili sad mladi i zdravi. Život brzo prolazi, zato dođite i priključite nam se i pružimo ruku Ljubavi onima koji su u potrebi. Dođi, sestro i brate, jer Isus i Marija čekaju na tebe.

Marijini Legionari

Katoličko društvo prosvjetnih djelatnika

Katoličko društvo prosvjetnih djelatnika naše župe već tradicionalno povodom božićno- novogodišnjih te uskrasnih blagdana organizira prigodne meditacije religioznog sadržaja. U njima nam pokušavaju predočiti Kristov lik i na taj nas način pripremiti za spomenute blagdane. Svojom ustrajnošću daju nam poticaj da i mi sudjelujemo u boljem shvaćanju naših najvećih kršćanskih blagdana.

Caritas – 6 godina postojanja u župi Sveti Đurđ

Djelatnici župnog Caritasa

Djelatnici župnog Caritasa u društvu članova Marijine legije i naših zvonara u mjesecu srpnju 2009. godine bili su na svom „studijskom putovanju“. Posjetili su: Otočac, Kuterovo Krasno i Senj. Svečanu euharistiju slavili su u župi Otočac, a popodne su posjetili dolinu rijeke Gacke

Odmor u dolini rijeke Gacke

i tvrđavu Nehaj. Na povratku su posjetili i čuvenu senjsku katedralu. Djelatnici župnog Caritasa organizirali su akciju prikupljanja sredstava obitelji Klobučar iz Gornjeg Kosinja strada- loj u poplavi.

Na kraju svim članovima našeg župnog Caritasa čestitamo rođendan, točnije 6. godinu njihovog postojanja s lijepim željama za budućnost, te zahvaljujemo na njihovom radu.

Djelatnost župnog Caritasa

„Što god ste učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili!“

To su Isusove riječi. Često u razgovorima spominjemo kako je bilo lijepo slušati nadahnute riječi, propovijedi, meditacije. No, uvijek slijedi teži dio posla- s riječi prijeći na djela! Svojim životom i primjerom slijediti našeg uzora Isusa u slavi, poniženju i pobjedi nad smrću. U nastojanju spajanja riječi i djela, djeluje naš župni Caritas. Hvala dragom Bogu na pomoći. Hvala djelatnicima: Boženi i Marini Ivančić, Željki Mikulić, Jasenki Sabol, Štefeci Vađunec i Dragici Zlatar iz Sesveta; Ankici Gizdavec i Katici Štabi iz Struge; Nataši Janičar iz Karlovca, Navenki Kovačić, Nadi Gačić, Božici Gomaz, Jozefini Nikolić iz Svetog Đurđa, Franjici Petak i Biserki Prtenjača iz Prilesa, Darinki Sorić i Mirjani Lipić iz Obrankovca, Božici Šilc i Nenadu Jagiću iz Luke; Mariji Debeljak i Katici Radašić iz Komarnice; Barbari Vukina, Marku Jurićanu, Gordani Križanić, Vesni

Kolenda i Josipu Namjesniku iz Hrzenice. Iskrena čestitka svim vjernicima naše župe i žiteljima općine prigodom blagdana Svetog Jurja mučenika, zaštitnika naše župe! Djelatnici Caritasa žele vam mnogo dobrih misli i srce preplavljeno radošću koju ćete rado i drugima darovati!

Ovu prigodu koristimo, kao djelatnici župnog Caritasa, da se i javno zahvalimo svim župljanima naše župe koji su uvijek spremni na nesebično davanje, te imaju sluha oglasiti se na sve naše akcije, jer bez vas to ne bismo uspjeli, a mnoga usta bila bi gladna, srca prazna, a duša ispunjena tugom. Zato, naši mali znakovi pažnje prema starijim i nemoćnim župljanima samo su dio zahvale za ono što vi svojim darom i toplim srcem darujete drugima. Nadamo se da će i idućih godina naša suradnja biti takva i još bolja. Veliko hvala!

Uz zahvalnost za suradnju svim žiteljima naše župe dajemo izvješće o

radovima i akcijama koje redovito provodimo svake godine:

- skupljanje odjeće i obuće za potrebe biskupijskog karitasa
- obilježavanje Dana bolesnika 11. veljače na blagdan Gospe Ludrske posjetom bolesnih župljana uz davanje prigodnih paketa
- organizacija križnog puta kroz svih devet sela naše župe
- okupljanje starijih i bolesnih župljana na zajedničkoj sv. misi i druženju povodom uskrasnih blagdana
- podjela maslinovih grančica za Cvjetnu nedjelju
- prodaja svijeća uoči blagdana Svih svetih u akciji "Ova svijeća gori duže"
- skupljanje živežnih namirnica za potrebe kuhinje Caritasa varaždinske biskupije
- obilježavanje nedjelje Caritasa 13. prosinca okupljanjem starijih i nemoćnih na zajedničkoj svetoj misi u župnoj crkvi te zajedničkom druženju uz prigodni program.

Josip Namjestnik

Razgovor s velečasnim Igorom Radašićem

Pozdravila bih svog donedavnog kolegu i župljanina Igora Radašića. Ukratko će nam predstaviti svoje petogodišnje školovanje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, planove za budućnost te neka svoja razmišljanja. Razgovor će poteći u teološkom tonu, ali opet razumljivom za naše čitatelje.

Pretprošle godine 19. travnja zaređeni ste za đakona Varaždinske biskupije. Što uopće znači riječ đakon? Kome služite?

U Novom zavjetu spominje se služba đakona (grč. diakonein = služiti). Njihovim prethodnicima smatramo sedmoricu muževa koje je, prema Dj 6, 1-6, jeruzalemska zajednica izabrala, a apostoli ih po molitvi i polaganju ruku postavili sebi za pomoćnike. Iako im je prva služba bila "služba kod stolova", vrlo brzo ih vidimo u službi naviještanja, obraćanja i kršćavanja.

Služba je đakona dijeliti krštenje, čuvati i dijeliti euharistiju, prisustvovati ženidbi i blagoslivljati ju, nositi popudbinu umirućima, čitati Sveto pismo, poučavati i poticati narod, predvoditi bogoslužje i molitvu vjernika, dijeliti blagoslovine, voditi obred sprovoda te dužnosti ljubavi i pomaganja...

Na dan Katoličkog bogoslovnog fakulteta, 11.3.2010., primili ste diplomu nakon 5 godina studija. Ukratko predstavite temu svog diplomskog rada. Zašto ste baš to odabrali?

Da, tako je, nije bilo lako, ali uz Božju pomoć i naporan rad, uspio sam.

Tema mog diplomskog rada bila je: „Odnos vjere i razuma prema enciklici „Fides et Ratio“ Ivana Pavla II.“ Papa je na samom početku enciklike upotrijebio sliku ptice u letu kojoj su za uzgon potrebna oba krila. Ističe da vjera i razum izgledaju poput dva krila kojima se ljudski duh uzdiže k promatranju istine. Jedno predstavlja vjeru, a drugo razum, i jedno bez drugoga ne može. Istina je tema ove enciklike. Čovjek si oduvijek postavlja pitanje: Što je istina? Kako bi došli do odgovora, moramo koristiti oba krila, i vjeru i razum, i oba moraju biti zdrava.

Na kraju, da li je fakultet ispunio vaša očekivanja?

Neka da, neka ne. Na fakultetu se dobije velik broj informacija vezanih uz pastoralno djelovanje, ali mali broj je iskoristiv u konkretnim prilikama. To je jedan od fakulteta koji i nakon završetka zahtijeva daljnji rad i usavršavanje, kako za svećenike tako i za teologe laike.

Koje područje, smjer ili dio teologije smatrate najpraktičnijim u vašim sadašnjim i budućim obvezama?

Liturgiju i pastoral.

Što kažete na tvrdnju da je studij teologije tečaj za prepobožne ljude?

Mislim da to mogu kazati oni koji nisu upoznati kolika područja pokriva teologija. Čuo sam da su neki govorili da se tu gubi vjera- tu bi se trebalo zapitati kakvu su to vjeru imali koja je tako brzo nestala, ... Ne smatram da je tečaj.

Razmišljate li o poslijediplomskom studiju?

Ne, mogli biste vi, kolegice! ☺

Teologija je znanost koja se temelji na dogmama. Kako se snalazite pred činjenicom da te dogme (vjerske istine) treba pojednostaviti i objasniti vjernicima? Npr. kako objasniti otajstvo Presvetog Trojstva?

Moram priznati da i meni nisu jasne neke dogme, ali, na primjer, Presveto Trojstvo objasnio bih s tri šibice koje imaju glave različitih boja (crvena, zelena, plava). Iako na izgled različite, u svojoj biti su iste i gore jednakim plamenom kada se zapale.

Jeste li svjesni da ste implicitno odgovorni za odgoj i rast u vjeri djece i mladih, ali i odraslih kojima propovijedate ili vodite nastavu vjeronau-

ka? Nije li vas strah kakve ćete kršćane odgojiti?

Naravno da jesam. Zato nastojim biti u svojim propovijedima što blaži, ali s dozom oštine, no ne smatram se izravno odgovornim jer je vjera prvenstveno odgoj u obitelji, a danas i društvo na to uvelike utječe.

Koji je vaš idealan „program“ da mladi i nakon 8. razreda ostaju u crkvi?

Svetu krizmu prebacio bih u 4. razred srednje škole. ☺

U povijesti župe ovo je bila prva Mlada misa. Jeste li bili pod pritiskom u trenucima kad ste možda bili u dvojbama?

Dvojbe su uvijek prisutne, ne samo u svećeničkom pozivu, već i u braku, odabiru škole, fakulteta, često dvojimo u dućanu koji kruh da kupimo, ali uvijek donosimo odluku. Ponekad i požalimo, no to ostaje na vremenu da vidimo kako će se završiti. Dok god ima onih kojima ću biti poslan i onih koji će me trebati, mislim da sam dobro odabrao.

Objasnite što za vas znači biti „zauvijek svećenik“?

Prvo što mi pada na pamet jest psalam 110. „zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu“. No pravi odgovor nalazi se u poslanici Hebrejima u 7. poglavlju. "Brojni muževi postajali su svećenicima, ali smrt ih je sprečavala da ostanu u službi, a tek s Isusom dolazi neprolazno svećeništvo, jer on ostaje zauvijek. Odatle slijedi da može zauvijek spasavati (Isus) one koji po njemu dolaze Bogu preko svećenika, jer uvijek živi (Isus) da posreduje za njih."

Na kraju, vaša poruka mladima da prihvate Krista životom i primjerom?

Mladi, opredijelite se za ono što je Božje i svjedočiti to, znači imati hrabrosti biti drugačiji, po cijenu da budeš sam, izoliran, proglašen čudnim. Imajte zato hrabrosti ne odlaziti na zabave gdje se čini zlo, gubi zdravlje i upropaštava život. Budite ustrajni u pristupanju sakramentima i dolaženju na susrete malobrojnih mladih u našoj župi. Nije li hrabrost opredijeliti se za obitelj i bračni život u svijetu gdje su u tijeku sva-kovrsne veze koje se podrazumijevaju kao sloboda izbora?

Razgovor vodila: Mirela Međimorec, studentica 4. godine Teološkog fakulteta u Zagrebu

Mlada misa u našoj župi

Dan u kojem smo proslavili Mladu misu vlč. Igora Radašića, 4. dan sprija 2010. godine, zasigurno će u povijesti naše župe biti zabilježen zlatnim slovima. Ponosni i radosni župljani, od najmlađih do najstarijih, slili su se u dvorište župne crkve da pozdrave i odaju priznanje mladomisniku, te da zajedničkom molitvom i euharistijom proslave njegovu Mladu misu. Prisjetimo se kako je to izgledalo toga značajnoga povijesnog dana.

Ponosni roditelji sa sinom

Mladi u povorci

Naš župni zbor s mladomisnikom

Žene u nošnjama u povorci

Vjernici na Mladoj misi

Mladomisnik Igor dijeli pričest

Mlada misa

Obnovljeni križ u Prilesu

Prigodom 100 godina postojanja raspela u Prilesu (1909.-2009.), na mjestu starog križa podignut je novi križ. Realna vrijednost raspela je oko 33.000 kuna. Općina Sveti Đurđ za obnovu križa darovala je 10.000 kn, a sve ostalo donirao je klesar Željko Kovač.

Križ je blagoslovio 2.5.2009. godine župnik Vlado Borak. Poslije mise i blagoslova križa zajedničko druženje nastavljeno je u društvenom domu u Prilesu gdje je za drage goste pripremljena i večera.

Sudionici misnog slavlja u Prilesu

Stoti rođendan crkve u Sesvetama

Crkva u Sesvetama

26. lipnja 2009. godine obnovljena je crkva u Sesvetama i svečano je proslavljen njezin 100-ti rođendan. Euharistijsko slavlje, uz domaćeg župnika, predvodio je i nekadašnji duhovni pastir naše župe vlč. Pavao Markač. Nabavljene su i nove orgulje za koje je Općina financirala polovicu troškova, oko 22.000 kuna. Ostali troškovi su financirani iz župne blagajne. Sveukupni troškovi su oko 50.000 kuna.

Kršteno osmo dijete obitelji Dijanošić

Na misijsku nedjelju, 18. listopada 2009.godine, a ujedno i na blagdan Sv. Luke, naša župna zajednica primila je još jednog novog člana. Sakrament krštenja primila je mala Tihana Marija kao osmo dijete obitelji Dijanošić. Ona je roditeljima Marijanu i Ivanki te braći Marijanu, Mirjani, Danijelu, Jasminu, Dini i Karolini poseban simbol novog života, ljubavi i nade.

Ova životna priča obitelji Dijanošić mogla bi biti lijepi poticaj mladim obiteljima.

Obitelj Dijanošić sa župnikom V. Borakom

Sveta potvrda

Krizmanici 2009.

Završavajući osnovnu školu, mladi četrnaestogodišnjaci nalaze se pred važnim odlukama za svoj život – treba odabrati pravo zanimanje u kojem će moći pokazati svoja znanja i sposobnosti. Imajući na umu tu važnu odluku, u drugi plan dolazi ono što baš u tim godinama mladi mogu dobiti – darove Duha Svetoga. Nekako se postrani stavlja taj važni dan u njihovim životima, i to samo zato što možda nisu ni svjesni da se baš u tim darovima krije ono što im je potrebno – mudrost, razum, savjet, jakost,

znanje, pobožnost i strah Božji. Svaki od tih darova sa sobom nosi određene «odgovornosti» koje su mladi u tim godinama spremni preuzeti na sebe. Svaki od tih darova komad je gline koji će u njihovim rukama postati ono što oni zapravo žele u svom životu. I možda im je ponekad potrebna mala pomoć iskusnije ruke, ali zato mladi imaju nas – roditelje, braću i sestre, prijatelje.

Dvije generacije krizmanika - 2009. godine (njih 42-oje) i 2010. godine (njih 47-ero) već je odabralo svoj put

kojim žele ići u svojoj budućnosti. I njima je, zasigurno, na nekom koraku bila potrebna pomoć starijih, iskusnijih prijatelja. Zato, krizmanici, samo hrabro krenite naprijed, otvorite vrata za koja nikad niste mislili da ćete ih otvoriti, stvorite sebi neki novi, bolji svijet, a kad nešto «zaškripi», sjetite se darova Duha Svetoga s kojima ćete mudro i razumno moći riješiti svaki problem koji se nađe pred vama.

Biserka Varović

Krizmanici 2010.

Prva sveta pričest

Prvopričesnici 2009.

«Pustite malene k meni» - rečenica je koju nam po Svetoj riječi poručuje Isus Krist. I uvijek se sjetim te rečenice kad ugledam mnoštvo dječaka i djevojčica obučenih u svoje bijele haljinice, kako ushićeno hodaju

prema oltaru Gospodnjem. U 2009. godini 47-ero djece, po prvi je puta okusilo okus Tijela Kristovoga, a 2010. godine to isto je kušalo još 43-oje djece. Iako je prošlo već dosta vremena od moje Prve svete pričesti,

još se sjećam uzbuđenja i nerveze u ono malo koraka koje sam morala napraviti do oltara. Sjećam se da sam što prije htjela saznati kakvog je okusa ta hostija o kojoj mame i bake toliko pričaju. Uvjerena sam da djeca, koja se ove godine pripremaju za Prvu svetu pričest, itekako znaju o čemu govorim. Možda u tim godinama još ne možemo shvatiti sva otajstva naše vjere ili nam se ponekad čudno i smiješno čini što svećenik radi za onim stolom, ali vidjeti toliko sretnih i nasmiješenih dječjih lica u jednome danu – to zaslužuje da na časak zastanemo i zapitamo se: «Možemo li išta učiniti da se njihova lica nikad ne prestanu smijati?» Dakako da

možemo, potrebno je zapravo tako malo – vaš zagrljaj, topla riječ, te po koji osmijeh.

Biserka Varović

Prvopričesnici 2010.

Hodočašća

Župljani u Međugorju

Koliko ljudima znače hodočašća? U svakodnevnici i brzom ritmu života – nađe li se vremena za ovakve stvari? Odazovu li se ljudi na hodočašće? Ako je suditi po župljanima naše župe, onda je odgovor DA. Iako se već nekoliko godina za redom organizira hodočašće u Mariju Bistricu, iako su mnogi bili tamo više puta, ipak se svake godine veliki broj župljana odluči da još jednom posjeti to marijansko svetište. I možda bi čovjek rekao da je to samo zbog blizine svetišta, ali onda mi na misao dolazi hodočašće u Trsat. Prošle godine na Trsat se išlo čak trima punim autobusima. Uz svetu misu, izmoljenu kronicu ili neku drugu molitvu, uvijek se nađe mjesta za druženje ili razgovor, a čini mi se da nam je upravo to najviše potrebno. Zbog ritma koji nam život

«diktira», više puta nemamo vremena saslušati bližnjega, podariti mu koji osmijeh ili lijepu riječ.

Naša župa odlazi i u Međugorje. Sigurna sam da jedan vikend u prelijepoj Hercegovini mnogima napuni baterije. Međugorje je jedno od najpoznatijih rimokatoličkih svetišta na svijetu. Postalo je poznato ukazanjima Blažene Djevice Marije, koja su se kao fenomen počela javljati 1981. godine, nakon čega se počeo razvijati vjerski turizam. 24. lipnja 1981. šestero mladih izvijestilo je mještane o ukazanju Majke Božje na brdu Crnica. Kako su se ukazanja ponavljala, s vremenom je Međugorje postalo jedno od najpoznatijih marijanskih svetišta.

Uz euharistijski dio, naši župljani imali su prilike razgledati Mostar, etno selo «Herceg», Sarajevo i mali gradić Kiseljak poznat po izvoru mineralne vode na kojem su se župljani osvježili i probali okus tog izvornog sarajevskog proizvoda.

Prošle pak su godine župljani koju su se još jednom odlučili posjetiti to poznato marijansko svetište, upoznali i ljepote Kupresa i Podmilačja, gdje su naši župljani imali i svetu misu.

Kad se župljani sjećaju svog putovanja u Međugorje, osmijeh im ne silazi s lica, što dovoljno govori o tome kako su se proveli tamo i kakva iskustva nose sa sobom. Možda im je baš taj vikend bio potreban da dožive nova iskustva, upoznaju nove ljude i shvate da ponekad treba stati u životu, uzeti malo vremena za sebe i drage nam ljude – **da se nasmijemo, zabavimo i uputimo jedni drugima poneku lijepu riječ.**

Biserka Varović

Crkva u Kupresu

Na brdu Ukazanja

Mladi prepoznali Kristov poziv

Križni put Varaždinske biskupije

Krist nas i danas zove. Kao što je prije dvije tisuće godina zvao svoje učenike, tako i danas zove one koji će ići za njime. I danas oko sebe okuplja svoje sljedbenike. Sada zove TEBE!

Krist me zove? Kako? Zove po službenicima crkve, nedjeljnoj misi i svetoj riječi – Bibliji, ali isto tako zove i po jednostavnim ljudima punima vedrine i dobrote, ljudima vjere i duha. Najvažnije je prepoznati Kristov glas, oslušnuti živoga Boga u svojoj blizini. To osluškiavanje Božje riječi i Kristovog poziva nije problem nekolicini mladih iz naše župe koji već sedam godina za redom itekako dobro čuju Njegov poziv da se križnim putem pripreme za najveći kršćanski blagdan – Uskrs. I prošle su godine dobro čuli taj poziv, te su svojim koracima pokazali koliko su svjesni Kristove ljubavi prema ljudima. Tragove svojih koraka naši su mladi ostavili na pjeskovitom tlu lijepe nam Podravine. Pedesetak kilometara duga dionica od Pitomače do Kloštra Podravskog nije bila prevelika žrtva našim mladima koji su još jednom željeli pokazati da nije tako teško živjeti po njegovim zapovijedima. U tom duhu nosilo ih je i ovogodišnje geslo križnog puta: **«I po ovome znamo da ga poznajemo, AKO ZAPOVIJEDI NJEGOVE ČUVAMO!» (Iv 2,3).**

To je bio jubilarni, deseti križni put mladih Varaždinske biskupije koji svake godine orgaizira Ured za pastoral mladih Varaždinske biskupije, Planinarska udruga mladih entuzijasta – PUME i Bratovština svetog Ferdinanda iz Ferdinandovca. Na sam spomen broja organiziranih križnih putova, s ponosom možemo reći da smo sudjelovali na čak više od polovice spomenutih, ali isto tako i da u našim nogama još uvijek ima snage, volje i želje, te da se broj križnih putova na kojima smo sudjelovali zasigurno neće zaustaviti na ovogodišnjem.

Mladi uz Krista

Mladi s oduševljenjem pričaju o Pitomači, domaćinu prošlogodišnjeg križnog puta. I kako god lijepo izgledao taj, uglavnom ravničarski prostor srednje-podravske nizine, poneki put bi se iznenadili kako baš ta ravnica može naporno djelovati na mladog čovjeka. Prostor koji se smjestio između Drave i obronaka Bilogore, sam po sebi ostavlja dojam koliko bogatstvo prirode imamo u našoj domovini. Od ravnice, uzbrdica, nizina, rijeka, pa do tzv. «Hrvatske sahare» (zbog izrazito pjeskovitog tla) – mladi su, iako umorni, mogli uživati u svemu što nam područje Virovitičko-podravске županije može pružiti.

I iako se još nisu ni slegli dojmovi od prošlog križnog puta, naši mladi dobili su nova zaduženja za ovogodišnji križni put koji je organiziran u našem kraju. Naime, zbog proslave 600. obljetnice štovanja Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu, mladi iz naše biskupije imali su prilike upoznati i ljepote koje nudi naš zavičaj. U ranim jutarnjim satima, 9. travnja mladi su iz Sv. Ilije krenuli u još jednu veliku pustolovinu, da bi na kraju idućeg dana, iako umorni, ali puni Duha Svetoga i osobnog zadovoljstva, završili svoju pustolovinu u „svom kraju“. Poseban je osjećaj, pričaju mladi, kad svojim prijateljima možete ispričati pokoju priču o svom zavičaju, svojim dječjim pustolovina i pokazati mjesta koja će uvijek

imati posebno mjesto u njihovim srcima. Iako puno ljudi nikako ne mogu shvatiti poentu dvodnevnog pješaćenja i vremena provedenog u molitvi, naši mladi sa zadovoljstvom pričaju baš o svakom križnom putu kojem su prisustvovali. A geslo ovogodišnjeg križnog puta možda bolje od svake riječi objašnjava zašto iz godine u godinu to dvodnevno pješaćenje i molitva okuplja toliki broj mladih ljudi. Geslo glasi: **«Nikada nitko nije ovako govorio.» (Iv 7,46)** I ako nađete samo malo vremena i otvorite Bibliju, itekako će vam biti jasno o čemu govorim.

Iako je ovogodišnji križni put tek završio, mladi su već u iščekivanju idućeg, te vam još jednom svojim glasovima žele poručiti ono što nam je i sam Isus rekao: **«Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi» (Mk, 1,17).** Želite li postati ribarima ljudi, morate ponuditi sebe kao mamac. Mladi, pridružite nam se. Sjetite se one stare pjesmice koju smo tako lako pjevali dok smo bili manji: **«Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može...»** Zar je u današnje vrijeme toliko teško pružiti ruke jedni drugima. Baci sebe kao mamac u ovaj svijet. Možda za tobom krene i tvoj prijatelj. Možda nećemo promijeniti svijet, ali ćemo promijeniti svoj život na bolje.

Susret hrvatske katoličke mladeži u Zadru 2010.g.

Mladost na zadarskoj rivi

Desetak mladih iz naše župe prisustvovalo je Susretu katoličke mladeži u Zadru, na kojem se okupio rekordan broj mladih iz Lijepe Naše i susjedne Bosne i Hercegovine, točnije oko 30 tisuća mladih!

Mladi naše župe bili su smješteni u gradu Benkovcu, poznatom po benkovačkom kamenu i kvalitetnim vini-
ma. Obitelji su nas srdačno dočekale i ugostile.

Mladi su oduševljeni susretom, te sa sigurnošću mogu reći da su im to bila dva najljepša dana u njihovim životima. Pjesma i veselje orilo se putem, po Zadru, u Benkovcu... Ovo je još jedan dokaz da su mladima potrebni takvi susreti, jer ih to ojačava, hrabri i, što je najvažnije, postaju zreli kršćani kojima je najveća radost zajedništvo s prijateljima, pjesma Bogu i druženje!

Žalostno je samo što ni jedne novine ili mediji nisu vijest o ovakvom susretu stavili kao glavnu ili važniju, a kad treba uputiti kritiku mladima, najjedanput sve postane važno.

Mladi su pokazali ovdje vrlo pristojno ponašanje u koje bi se mnogi mogli ugledati.

Naša je radost potpuna, a nadamo se da će tako biti i u Sisku, gradu koji će biti domaćin susreta za dvije godine!

Biserka Varović

Naši mladi u Zadru

Dječji zbor «Raspjevani anđeli»

Dugi niz godina u Svetom Đurđu sazrijevala je ideja o osnivanju dječjeg zbora kako bi se kod djece, od malih nogu, razvijala i njegovala ljubav prema pjesmi i društvu. U ožujku 2009. godine ideja je napokon i realizirana, te je pod vodstvom Biserke Varović zapjevalo 40-ak djece. Službeni datum osnutka je 15. ožujka. Jednog sunčanog dana, na jednom od naših prvih susreta u župnoj crkvi, zbor je dobio ime „Raspjevani anđeli“, a vedrina i životna snaga imena prepoznaje se u svakom njihovom pjevanju.

Isusove riječi, „Pustite malene kmeni“ (Lk 18,16) i izreka svetog Augustina „Tko pjeva, dvostruko moli“, najljepše i najiskrenije otkrivaju rad našeg malog zbora. Primarna je svrha zbora pjevanjem slaviti Boga na euharistiji, ali i na brojnim priredbama povodom blagdana, obilježavanja godišnjica, na raznim susretima. Time želimo pokazati da je Bog uvijek s nama, na bilo kojem mjestu, a ne samo u crkvi i za vrijeme euharistije.

Možemo reći da je naš zbor pravi mali „rasadnik“ ljudi koji glazbom izražavaju i obogaćuju svoju vjeru i lju-

bav prema Bogu. U našoj se župi oduvijek pridavalo važnosti lijepom i skladnom pjevanju u kojem iskrena srca slavimo Stvoritelja, a to se uz marljivi rad i poneko životno odricanje svakog člana zbora i ostvarilo.

Što reći o malobrojnim pjevačima koji su ovih godina pjevali u dječjem zboru? Zbor je ispočetka brojio oko četrdeset članova – osnovnoškolaca (od prvog do osmog razreda) te su svi zajedno provodili svoje slobodno vrijeme uvježbavajući pjesme u našoj župnoj dvorani. S vremenom taj se broj smanjio na 25-ero djece.

Vrijeme provedeno na probama, na svetoj misi i na zajedničkim susretima velika su radost za pjevače. Pjevanje u dječjem zboru na poseban način obogaćuje djetinjstvo ove djece, jača njihovu vjeru i ljubav prema Bogu i bližnjemu, te potiče osobni razvoj u svjetlu Kristovu. I roditelji pjevača prepoznali su da je djetinjstvo njihove djece „obasjano“ posebnim sadržajem i da su sati provedeni u pjevanju trenuci sretnijeg odrastanja.

„Na mladima svijet ostaje“ – ponosno viču članovi „Raspjevanih anđela“.

Svake se subote iz vjeronaučne dvorane čuju stihovi koje naši anđeli tako rado pjevaju. Ako ih začuješ, udi slobodno i zapjevaj ono što oni, kao djeca, žele poručiti svijetu: **«Recite svim slomljenim srcima, vjeru ne gubite. Vaš je Bog snažan u svojoj ljubavi, i kad zazovete Ga, donijet će svoj spas.»**

Raspjevani anđeli u župnoj crkvi

Ivana Bedeković

Naši župljani – pjesnici

Kakvo je to doba došlo?

Kak bo dobro na tem svetu,
ne poštuje nišče nikog.
Se je po zlu pošlo.
Kakvo je to doba došlo?
O ti, Isuse raspeti, kak to moreš se trpeti?
Nekima je draža čak i droga,
pozabili su na drogoga Boga.
Te hude reči i teške kletve
srce pora tak joko, se jače,
samo da se i kamen ne rasploče.
Ve je došlo to vreme da se mladi moraju vučiti
i to baš onda dok trebaju v cerkvu iti.
Mladi delaju po svome,
nesmeš niti pisnut nikome.
Čudno je to vreme došlo,
da otac ni mati
ne sme svojoj deci niti savjet dati.
Ništ ni dobro kaj to mama skuha,
a negda je bila dobra i prežgana juha.
„Vi stori tak ste zaostali“,
a to vreme bo pokazalo
Kaj bodeju mladi svojoj deci doli.
Dok bu došla starost, onda bodo rekli:
Bili smo premlodi, mladost smo potepli.
"Nesmo šteli čuti zvona na molitvo i pozdravljenje,
već samo na svoje bezbožno življenje."
Starost bo pokucala na vrotu.
Nebu više onog mladenačkog inata.
Zaškripale bodo store kosti,
O, Ti, drogi Božek, ve mi se oprostí!

Draga Vađunec

Život

Život je kap u oceanu.
Sladak san, bljesak munje,
Jutarnja rosa i suza na dlanu.
Život je svijeća što plamti,
Svaki sretan trenutak.
Sunčani dan, blaga i ugodna noć,
Po svakom dobru što se pamti.
Život je bol i tuga svakog stvorenja,
On je radost, on je sreća.
Iz trenutka u trenutak on se mijenja.
Život je jutarnja prekrasna zora,
On je plavetni i nemirni val,
Malena lađa koja na njemu se ljujla
Usred suncem obasjanog mora.
Bog ti kaže: Prijatelju, znaj,
Živi ga radosno i sretno,
Pošteno da dođe
Meni u vječiti raj.

Tomo Jantol

Proljeće

Doga nam je zima bila, proljeće je došlo,
sonce je pregrelo i se ljude zove v gorice na delo.
Lozica se ploče, kapljice curijo,
zojčeki bežiju, tičeki popevajo
i proleću se veselijo.
Na stori stolici mejoš sedi,
sozi si briše i joko teško diše.
Pitam ga: Mejoš, kaj je, kaj se pripetilo?
A mejoš veli: Za seljoka nigdar dobro ni bilo.
Za seljoka naša vloda je gljuha,
a ciganija i lož se v istem loncu kuha.
Ciganija i lož v loncu dok se vri,
seljak se dale se bole trpi.
Mejoš, nej se žalostiti i ništ se nej bojati,
mi seljoki moramo na noge stati,
i dragom Bogu v roke dati.
Božja roka ober nas, to nam je jedini spas.
Dej Bog Hrvatskoj da živimo od svog rada,
a ne od seljačkog jada.
Sveti Juraj je mučenik velki biv,
svojom snagom i vjerom uz pomoć Božju
zmaja je uništíl.

Đurđica Sačer

BOŽIĆ

Zišla sam z hiže vun
i pogledala gori v nebo.
Sneg je pomali
mojemo seli
beloga kaputa oblačil.
Mislila sem si:
"Kak je lepo!"
Nekakva me toplina obhajala.
Da bar tomu
nigdar ne bi bilo kraja.
I gle, najemput je na nebo
velka zvezda zasjala.
Isusek se mali narodil,
a Božič je, kak i sako leto,
i našo hižo pohodil.

Emily Sabol, 5.b

PTIČEKI

Gledim z obloka
dvo ptičeka na grani.
Ščusnuli so se
jen polek drugoga
jer im je zima.
Zišla sem vun
i malo kruheka storoga zela.
Dela sam ga na oblok,
a ptičeki so mali doleteli,
malo si kruheka pojeli i
nazaj skupa
nekam deleko zginuli.

Emily Sabol, 5.b

KAD SE ZALJUBIŠ

Kad se zaljubiš,
srce ubrzano lupa,
bez zraka ostaje.
Oči sanjivo sjaje,
To ljubav pupa,
ili ti trnovitu ruku daje.

Alenka Šalig, 8.b

OREH

Več leta i leta
pod mojim oblokom stoji
i navek znova skupa čekamo
protuletje, leto, jesen i zimu.

Skupa gledim kak sonce blešči,
kak se trova zeleni.
Poslušamo vetra
kak klopoca vrti.

Moji doma veliju
da ga odsekli bojo.

Alenka Šalig, 8b

LJUBAV

Ljubav je svaki
skriveni pogled.
Ljubav je svaki
topli osmijeh.

U ljubavi
nema dilema.
Ljubav je svjetlo
na kraju tunela.

Nikolina Štabi, 7b

DIŠIJU MI POLJA

Tak dišiju mi polja,
šume, zeleni gajiči,
gde vnogi pot čuti sem mogla
kak popevaju premili mi ftiči.

Drhče mi srce od sreče
gde moje oči zemlju glediju,
a ta zelena polja
meni navek dišiju.

Alenka Šalig, 8.b

Hrvoje Horvat, 5.a

ROŽICA

V malome vrteku raste
čistam postiha.

I dok sonce peče,
ona cvete.

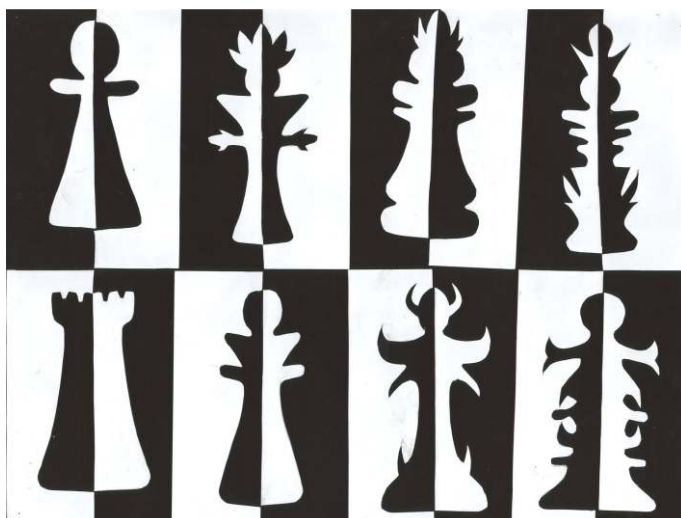
I dok dežd curi,
ona gori gledi
i Božeku se smeje.

Njiše se na vetro,
popevlje z njim
i zato jo volim

Sandra Sačer, 7.b

Renato Čanaki, 6.a

Renato Čanaki, 6.a

Marko Kolenda, 6.a

Saša Vukina, 8.a

BOMBONI

*Vu stakleni zdeli
kupičejo se
zeleni, črleni, beli.
Jeden mali dečec
gledi v zdelu i slini,
a uni se svodiijo
koi je bole fini.
Jen od narandže,
drugi od mentola,
ali maloga Šimuna
zanima baš un od limuna.
Valjda zoto kaj je
tak joko žoti ...
hm ... samo da se dečec
ne zagoti.*

*Najemput ga je ščapil i
cmukati se hapil.
I niti jen bombon se više ne svodi
i ne foli
jer so skužili
da se z Šimunom ne šoli!*

Tea Krušelj, 8.b

VUZEM

*V grobeku zdenem
Isusek leži.
Za spasenje naše
un trpi.*

*V nedelju vjutro
mati mu je na grobek došla,
a nutri ga ne našla.*

*Anđel joj je šepnul
i glas donesel
da Isusek je uskrsnul i
spas narodo donesel.*

Nikolina Bestijanić, 5.b

Ja sam često trkač

Dragi ljudi, i ja vam često trčim u školu, iz škole kući pa još moram trčati navečer u crkvu na krunicu. Zamislite, još trčim i u krevet, onda se sjetim da nisam uzeo lijek i opet trčim s kreveta dolje. Mama mi kaže: "Mihaele, ne trči!!! Pazi da ne padneš i nos razbiješ!" Već sam razbio i glavu od trčanja. Trčanje mi je prešlo u naviku. Kad hodam, noge mi pojure kao kotači kad jure po cesti. Nikad trčanju kraja. Kad spavam, ni u snu nemam mira. Sanjam da sam trkač poput brzog konja. Probudim se i noge mi se vrte po zraku. I tako svakog dana trčim lijevo - desno, gore - dolje do mile volje.

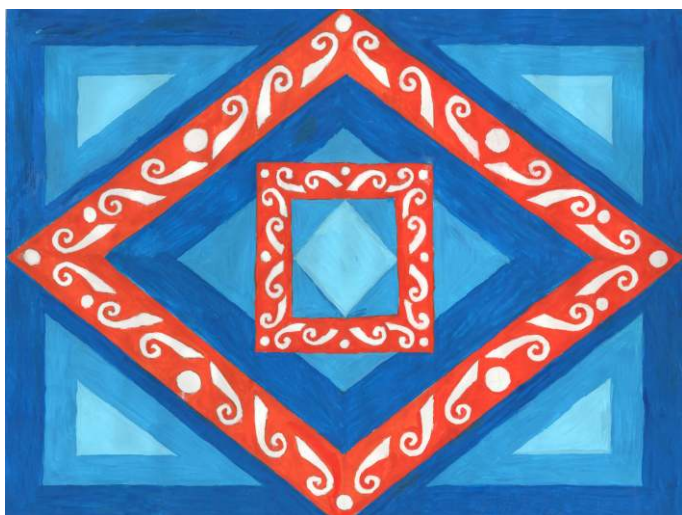
Mihael Tuksor, 6.b

Nataša Gložinić, 7.b

Tamara Kišić, 5.a

Kristina Markovčić, 8.a

Ivana Bedeković, 7.a

3. nagrada na županijskoj izložbi "Živim život bez nasilja"

ZIMSKO PREDVEČERJE

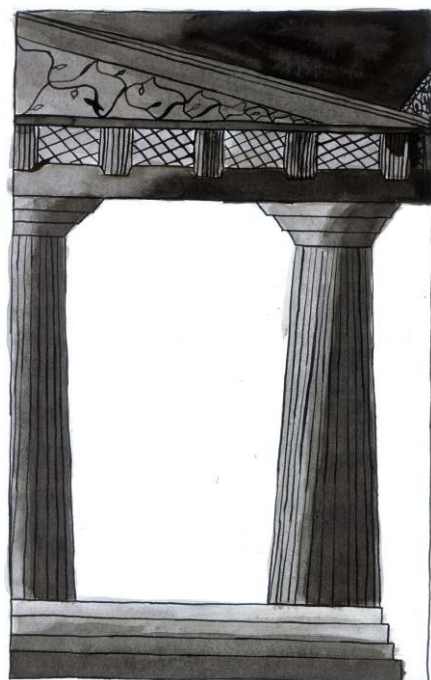
Vraćam se iz škole.
Vjetar raznosi lišće po ulicama.
Sve je oko mene šareno:
lice neba,
osmijeh sela.

Stabla su spustila krošnje
kao da se srame svoje golotinje.
U zanosu ih tješi
i u kristal oblači
inje.

Sjeverac uhvatio u vrtlog odbačene papire,
prašinu i lišće,
i s njima pleše uz rijeku,
dok sjaj svjetiljaka u vodi
traži postelju meku.

Dok žurim u svoj topli dom,
ljubim pospano nebo
i divim se zimskom predvečerju.

Alenka Šalig, 8.b

Andrea Jelaković, 8.a

U vinogradu

Dođem u vinograd i odmah me očara svjež miris prirode i pjev malih ptičica. Zelena trava obasjana je ljepotom kapljica rose. Sunce je napokon uspjele proviriti, a čim ga je loza ugledala, ponosno se počela verati uvis. Jako se trudila, ali naravno, treba joj i pomoć čovjeka. On joj pomaže izbiti van iz korova i blata.

U vinogradu ima puno posla tijekom cijele godine. Jako puno rada i truda treba uložiti da bi iz običnog trsa dobili bistro sjajno vino. Početkom proljeća treba porezati staru lozu i ponegdje zasaditi nove trsove. Oni će za par godina uroditi plodom. S pupanjem trsova započinje "špricanje" vinograda. Od pupova se razvijaju listići pa oni sve više rastu. Na lozi izrastu prvi grozdovi. Kad su dovoljno veliki, započinje berba. Puno radnika je onda u vinogradu. Zabavljaju se i vesele. Veseljem popune cijeli vinograd. Mošt polako curi iz preše. Crven i bijel.

Kad je sve gotovo, prostremo dekingu na zelenu travu i gledamo kako oblaci polako plove nebom. Kako oblaci, tako i naš život. Zbog te prolaznosti života trebamo uživati u svemu što nam život daje. U vinogradu je sve lijepo i želimo li zaboraviti sve svoje brige, najbolje bi bilo otići tamo.

Laura Čanaki, 7.b

SONCE Z OČOLIMA

Dok si mi još spimo,
sonce se zdigne na najvećo visino.

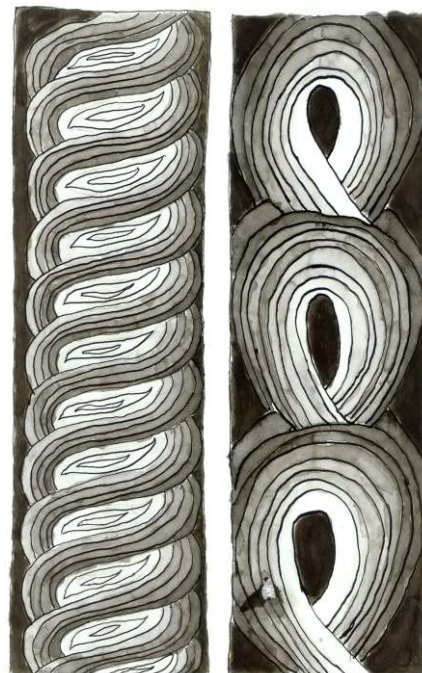
Obleče si ancuga i kravato dene,
sveže si cipele i nahiče žote pene.

Dok polek jenga oblaci lozijo,
un i frajla Oblačica poskrivečki se
mazijo.

Dok tak večer se gega,
una jemo do čoli,
i kak mu lepo stojijo,
una ga foli.

I tak zažorjeni v lico
skupa potonejo v krnico.

Tea Krušelj, 8b

Alenka Šlig, 8.b

GLOBE program u OŠ "Sveti Đurđ"

OŠ Sveti Đurđ uključena je od 3. ožujka 2010. godine u GLOBE program (globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša).

Inače, glavni nositelj GLOBE programa je Univerzitetska korporacija za atmosferska istraživanja (UCAR) iz SAD-a, a partneri spomenute korporacije su NASA (Američka državna uprava za atmosferu i svemir) te Nacionalna fondacija za znanosti Univerzitet države Colorado i US State Department.

U program je uključeno preko 100 zemalja svijeta s ukupno 20 000 škola.

U Hrvatskoj se GLOBE program provodi već 15 godina i u njega je uključeno stotinjak škola.

Učenici 6. i 8. razreda naše škole u okviru GLOBE programa redovito vrše atmosferska i hidrološka mjerenja. Od atmosferskih mjerenja bilježi se naoblaka, količina padalina, pH pa-

dalina i dnevni hod temperature (najniža, najviša i trenutna temperatura zraka). U okviru hidroloških mjerenja ispituju se fizikalno - kemijska svojstva vode rijeke Plitvice i to: temperatura i prozirnost vode, pH, koncentracija nitratnih i nitritnih iona te otopljeni kisik. Rezultati svih spomenutih mjerenja unose se u jedin-

stvenu svjetsku bazu podataka kojima se koriste GLOBE znanstvenici.

Budući da redovito vršimo spomenuta mjerenja, učenici naše škole stekli su pravo sudjelovanja na Međužupanijskoj smotri GLOBE škola koja se u ožujku ove godine održala u Donjoj Stubici. Na smotri su sudjelovali učenici osnovnih i srednjih škola, a naši učenici (Saša Vukina, Adriano Kovaček i Ana Maria Kovaček) predvođeni mentorima mr. sc. Melitom Bontek i Vesnom Jeremić-Premec, dipl. ing. dostojno su prezentirali našu školu.

Ovom prilikom želimo se zahvaliti župniku župe Sveti Đurđ Vladi Boraku, koji nam je omogućio da u dvorištu župnog dvora postavimo postaju za naša atmosferska mjerenja.

Vesna Jeremić-Premec

Učenici na terenu

Učenička zadruga Jurek

Učenička zadruga Jurek u OŠ Sveti Đurđ predstavlja najposjećeniju nastavnu aktivnost. Već četiri godine za redom sudjelovali smo na državnim smotrama gdje smo postizali hvalevrijedne rezultate. Prvi put smo nastupili 2004. g. na 8. županijskoj smotri učeničkih zadruga u OŠ Donja Voća. Ove godine mi ćemo, po treći put uzastopno, biti domaćini međužupanijskoj smotri učeničkih zadruga nakon uspješno odrađenog proteklog razdoblja, u kojem smo u 10. mjesecu 2010. sudjelovali na Državnoj smotri UZ u Podgori, Danima kruha u Bisagu te božićnom sajmu koji smo priredili u našoj školi. Naša zadruga djeluje u pet sekcija: kerami-

čari, koje predvodi učiteljica Snježana Hranić, licitari s voditeljicom Jasmikom Sačer, vezilje koje je preuzela i uspješno vodi učiteljica Slađana Kunić, promocija i marketing s novim voditeljem Edijem Bačanijem i sekcija za izradu ukrasnih i uporabnih predmeta koju vodi Dolores Gale, koja je ujedno i voditeljica UZ Jurek. Naš rad svesrdno podržava i podupire ravnatelj, gospodin Mario Bontek, koji obnaša zadaću predsjednika zadruge. Ne smijemo zaboraviti spomenuti ni naše vanjske suradnike koji nam svojim znanjem, umijećem i nesebičnim ulaganjem svojeg slobodnog vremena prenose svoje vještine i pomažu kad god zatreba, svatko na svoj način. To je naš školski domar Franjo Šolčić i gospođe Ružica Stančin, Ljubica Hranić i Đurđica Picek. Sve zapisnike sa sjednica i sastanaka marljivo piše školski pedagog Tomislav Batinić koji je tajnik zadruge, a financijsko poslovanje zadruge vodi gospođa Jasminka Bačani, računovođa.

Međužupanijska smotra UZ u našoj dvorani 2010. g.

Ove godine, osim spomenute smotre, pripremamo se i za Uskršni sajam, Gospodarsko - kulturni sajam te za Sajam cvijeća u Ludbregu, tako da imamo pune ruke posla. U naš rad uključeno je osamdesetak učenika i svake godine taj broj se povećava jer u zadruzi djecu ne pripremamo samo kako bi bili uspješni učenici, nego i uspješni poduzetnici, majstori i samostalni stručnjaci u budućem životu, ljudi koji će znati raditi i cijeniti rad, ali i znati kako raspolagati prihodom stečenim od vlastitog rada, a to su vrednote koje najuspješnije i najneposrednije možemo na djecu prenijeti upravo radom u učeničkoj zadruzi.

*Voditeljica zadruge Jurek:
Dolores Gale*

Sajam mladih poduzetnika (Varaždin 2010. g.)

Natjecanja učenika OŠ Sveti Đurđ

Osnovno školstvo u Općini Sveti Đurđ ima tradiciju dugu 171 godinu. Današnja Osnovna škola Sveti Đurđ počela je svoj izgled dobivati 1988. godine kada je izgrađen montažni objekt koji je do 1993. godine služio kao područna škola Osnovne škole D. Kancijan Ludbreg. Spomenute 1993. godine dogradnjom su stvoreni uvjeti da u Svetom Đurđu ponovno počne raditi samostalna osnovna škola koja je 1975. godine ukinuta. 2002. godine dograđena je školska sportska dvorana, a dogradnjom 2007. godine stvoreni su uvjeti za jednosmjensku nastavu.

Osnovna škola Sveti Đurđ u školskoj godini 2010./2011. ima 347 učenika upisanih u 16 razrednih odjela. Trenutno je zaposleno 47 djelatnika, 12 djelatnika u administrativnim i tehničkim poslovima, 2 stručna suradnika i 32 učitelja, - 9 učitelja radi na dvije škole.

Iako spadamo u red manjih škola, svake školske godine sudjelujemo u gotovo svim natjecanjima u znanju i smotrama učeničkog stvaralaštva. Tako smo i ove školske godine postigli zapažene rezultate na županijskim natjecanjima u znanju i smotrama učeničkog stvaralaštva iz: **matematika:** Bernard Bačani, učenik 5.b razreda - mentorica Lidija Pokos; Marin Kišić, učenik 6.a razreda, Nikola Šalgaj, uče-

Ana Marija, Adriano i Saša na Globe smotri

nik 8.a razreda - mentorica Nevenka Dožajić; Sara Petrošanec i Viktorija Međimolec, učenice 4.b razreda - mentorica Katica Horvat; **hrvatski jezik:** Nataša Gložinić, učenica 7.b razreda - mentorica Ivanka Lazar; **fizika:** Matija Horvat, učenik 8.b razreda - mentorica Jasenka Sabol; **kemija:** Nikola Šalgaj, učenik 8.a razreda i Nataša Gložinić, učenica 7.b razreda - mentorica Vesna Jeremić-Premec; **informatika:** Marin Kišić, učenik 6.a razreda - mentor Edi Bačani; **LiDraNo:** Tea Krušelj i Alenka Šalig, učenice 8.b razreda - mentorica Ivanka Lazar; Nikola Šalgaj, Goran

Sinković, Božica Vugrinec, Ana Sačer, Adriano Kovaček, Aleksandra Vručina, Suzana Kuharić - mentorica Elena Kovačić; **likovno stvaralaštvo:** Hrvoje Horvat i Leo Kunić, 5a razred, Ana Marčec 5b razred, Marta Stančin, 7a razred, Nataša Gložinić, 7b razred, Ivana Štiglec, 8b razred - mentorica Irena Perić, Marko Bestijanić, 1b razred - mentor Dražen Vađunec; **Zbor malih pjesnika u Zlataru:** Emily Sabol, 5b razred - mentor Dražen Vađunec; **Smotra dječje kajkavske poezije u Zelini:** Tea Krušelj, 8.b - mentorica: Ivanka Lazar; **Državna smotra učeničkih zadruga:** Nataša Gložinić i Ivana Bedeković - mentorice: Dolores Gale, Snježana Hranić i Jasminka Sačer; **GLOBE smotra:** Ana Marija Kovaček, Adriano Kovaček, Saša Vukina - mentorice Vesna Jeremić-Premec i Melita Bontek; **natjecanje iz pružanja prve pomoći:** Goran Sinković, Matija Horvat, Nikolina Horvat, Ivana Štiglec, Alenka Šalig i Filip Janičar - mentorica Melita Bačani; **vjeronauk:** Ivana Bedeković, 7a, Emily Sabol, 5b, Dario Štiglec, 6b i Tamara Kišić, 5a - mentor Darko Rajh. Učenik Nikola Šalgaj predstavljat će našu školu na državnom ekipnom natjecanju iz matematike u Opatiji.

Čestitam svim učenicima i njihovim mentorima na postignutim rezultatima.

Ravnatelj: Mario Bontek

Globe smotra

Proslava Dana općine Sveti Đurđ 2009. godine

Dan općine Sveti Đurđ slavi se 23. travnja na dan Svetog Juraja, ujedno i zaštitnika župe Sveti Đurđ. Povodom obilježavanja toga dana općina Sveti Đurđ, već tradicionalno, sa susjednom nam općinom Martijanec odmjerava snage u sportskim susretima. Točnije, nogometnom

utakmicom pokazuju da i nije tako teško održavati dobrosusjedske odnose. Na kraju rezultat utakmice nije ni bitan nego druženje, koje vodeće snage spomenutih općina ističu kao prvobitan cilj ovakvih susreta.

Uz svečanu sjednicu Općinskog vijeća, koja se održava redovito svake godine na spomendan sv. Jurja, općina Sveti Đurđ je ove godine imala još ponešto događaja. I prošle godine povodom Dana općine, općina Sveti Đurđ organizirala je nagrađivanje učenika i njihovih mentora.

Pjesničko stvaralaštvo u našoj sredini

U prostorijama Općine, 2009. godine, održana je promocija knjige poezije «Sjećanja iz djetinjstva», gđe. Ruže Namestnik iz Komarnice. Mnogi olako prigovaraju i mrmljaju, ali nitko ne čini ništa da bi se stvari dogodile ili promijenile. Stoga je hvalevrijedan projekt gđe. Ruže Namestnik da publici u najboljoj namjeri podari pregršt stihova koji su sastavnica i neraskidiva nit njezinog života. Unutrašnji etičko – moralni zahtjev svake književne kritike podrazumijeva kritički razgovor bez prevelike želje da se nekome nameće etiketa umjetničkog dostignuća njegovih stihova. To je uvijek stvar interpretacije, odnosno svijest o subjektivnosti ukusa i osobne senzibilnosti. No, vidljiv je napor da se obogati naš ukupni smisao, pa zatim i razumijevanje pjesništva kroz cjeloživotni zanos. Zbirka pjesama «Sjećanja iz djetinjstva» po tematskom određenju svakako je lokalnog znač-

Gđa. Ruža Namestnik

Knjiga Ruže Namestnik

ja jer prezentira vezanost uz rodni kraj i okolinu gdje pjesnikinja boravi. Zasiurno i nije njezina zadaća dohvatiti univerzalni iskaz i svestremenost, no upravo uz ovakav izbor jezične građe, versifikacija i zvukovna ustrojenost stiha označuju slobodu da bi svoju stilističku zrelinu pronašao u pučkom jezičnom izvorištu, odnosno onome što se određuje kao dijalektalna poezija. Upravo kajkavski govor dolazi iz dubine srca i naroda i tu nema estetskih kočnica, već se potvrđuje uvijek iznova autentičnost u izrazu koji onda određuje strukturu stiha i kompozicije, pa čestu i naglašenu želju za skladnošću rime. Pjesništvo koje govori o obitelji ili obiteljska poezija, naročito razvija toplinu srca, čini upravo to što je bila i nakana same pjesnikinje – obogatiti obitelj poezijom i istovremeno «pred starost» otrgnuti od zaborava sve nježne i tople trenutke ljubavi koje izviru u tom krugu.

Općinjenost majkom i unucima očito je zatvoreni životni krug i realizacija punine svakog života. Ovdje nije moguće opširno odgovoriti na pitanje zašto kritika i tumačenje djela predstavlja otežavajući posao. Želim, ipak, reći da to, prije svega, mora biti kreativan posao. Analiza ne smije biti prazna i nedorečena, iako uvijek ne možemo dohvatiti sve dimenzije djela. Pjesništvo kao umjetničko djelo otkriva u svojoj bitnosti ne samo objektivno mjerilo jezika i stila, već i odstupanje od jezične norme koje više rade osjećaji.

Pisanjem pjesama gđa. Ruža Namestnik bavi se već godinama i u tome nalazi zadovoljstvo i ispunjenje svog života. Ovo je njezina prva zbirka pjesama, no njezin rad nije u potpunosti tajan. Svoje je pjesme, prije objavljivanja zbirke pjesama, čitala preko valova Radio Ludbrega.

Izložba slika – Franjo Ružman-Brko

Svečanu proslavu Dana općine Sveti Đurđ uvećao je svojom izložbom i slikar Franjo Ružman. Franjo Ružman-Brko rođen je 1950. godine u Prelogu u zemljoradničkoj obitelji. Po zanimanju je KV zidar. Jedan je od prvih članova Likovne udruge Međimurja te utemeljitelj Likove udruge Donjeg Međimurja – Prelog. Utemeljitelj je i tradicionalne izložbe slika za «Priločko prošćenje» te jedan od prvih slikara naivnog slikarskog izraza u svom kraju. Pokretač je mnogih likovnih akcija

te već tradicionalne radionice za djecu i mlade u Prelogu. Elementarna je hrabrost i jaka volja u datom vremenu i prostoru ostati vjeran na sudbinskom putu svoga naroda te pratiti usud hrvatskog slikarstva naive. Franjo Ružman-Brko upravo je takva osobnost i to već punih 30 godina. Svojim slikarstvom izdiže se iz sivila prosječnosti te povratkom u djetinjstvo budi uspomene na zavičaj koje očitno nikad do kraja nisu izrečene. Ono prepoznatljivo postaje čudesno u svijetu njegove

likovnosti i tako jezik fenomena gradi na način prodiranja u realitet, ali istodobno i transcendirira stvarnost kako bi izgradio imaginarno, čime strukturira kompoziciju na razini više dubinskih planova motiva. Tajne i ljepota prirode su neiscrpe i stoga traže svoju hiperbolizaciju, odnosno uvećanje postojećeg u smislu sugestivnosti slobode, mašte, etno motiva te sakralnog. Ružmanov stil pun je simbola života te progovara darovitošću osjećaja za detalje, preciznost i jasnoću forme. U njegovim radovima naglašena je i disciplinarnost linije i pedantnost kompozicije. Vidljiv je realističan pejzaž i vitalnost koja govori svojom zasebnom vizijom motiva cvijeća, vode i neba u što se uklapa čovjek u svojoj uobičajenoj svakodnevnici. Jasnoća volumena određena je nostalgичnim pogledom i omagljenom sjetom na ono što je nekad bilo. Poetičnost Ružmanovog slikarstva građena je na rasprostranjenosti boja koje su naglašeno intenzivne i zavode svojim koloritom, a opet su modulirane na razini plavog i tako potiču puninu emocija u radost života kroz harmoniju prirode. Ružmanovo slikarstvo dodiruje istinu i ljepotu prirode i čovjeka, no u njemu, zasigurno ima još mnogo više nenaslikanih slika koje će u budućnosti obogatiti viziju zavičaja i ljepotu svih nas.

Gosp. Ružman i načelnik

Gospodarsko-kulturni sajam

Općina Sveti Đurđ organizirala je 2009. g. prvi put Gospodarsko – kulturni sajam na kojem su se obrtnici iz našeg kraja mogli predstaviti sumještanima i upoznati ih sa svojim radom. Na izložbenim prostorima našlo se svega – od cvijeća i cvjetnih ukrasa, drvnih proizvoda, stolarije, proizvoda iz željezne radnosti, pa do meda i kolača. Svoj rad na gospodarsko – kulturnom sajmu predstavili su i Lovačko društvo «Patka» i Učenička zadruga Jurek iz Osnovne škole Sveti Đurđ. Ovakav susret nije mogao proći bez vrhunskog vina, koje su domaći vinari s veseljem predstavili javnosti.

Općina Sveti Đurđ može se pohvaliti posjetom tadašnjeg varaždinskog župana, gosp. Zvonimira Sabatija, kao i posjetom ministra turizma, gosp. Damira Bajsa.

Marijan Lazar, prof.

Ministar Bajsa i tadašnji župan Sabati

Rodilje

Imajući na umu da je djeci, uz beskrajnu roditeljsku ljubav, potrebno i mnogo više, Općina je, već tradicionalno, darivala svaku majku s 500,00 kuna te time pokazala radost i dobrodošlicu svakom članu u našu zajednicu. Ovakav način nagrađivanja majki Općina Sveti Đurđ organizira dva puta godišnje, a statistika oba druženja govori da je općina bogatija svake godine za 40-tak dječjih osmijeha.

Briga o studentima

U potrazi za zanimanjem koje će im ponuditi pristojan život, krenulo je i pedesetak mladih iz naše općine. Svoje želje pokušat će ostvariti u raznim područjima, pa su shodno tome

odabrali i fakultete po svim krajevima Hrvatske. Poznato je da studentski život nije lak i da sam po sebi zahtijeva puno odricanja, kako samih studenata, tako i njihovih roditelja. U pokušaju

ju da se ublaže financijski troškovi, svakom studentu Općina Sveti Đurđ odlučila je svake godine povodom božićno-novogodišnjih blagdana darovati prigodni novčani iznos.

Razgovor s Lidijom Kralj Svijet mirisa i okusa

«Kad ti je najbolje, budi obazriv, jer budućnost je pred tobom otvorena nepoznanica.» – prva je rečenica koju nam je Lidija Kralj rekla prilikom upoznavanja.

Lidija Kralj (djevojačko prezime Horvat) rođena je 2. ožujka 1968. godine u Ludbregu. Osnovnu školu pohađa u Ludbregu, a srednju turističko-ugostiteljsku u Varaždinu. Nakon završetka ugostiteljske škole, smjer kuharstvo, odlazi u Zagreb gdje se usavršava u hotelu «Panorama». Nakon tri godine boravka u Zagrebu, ljubav prema čovjeku i moru odvodi je u Mali Ston.

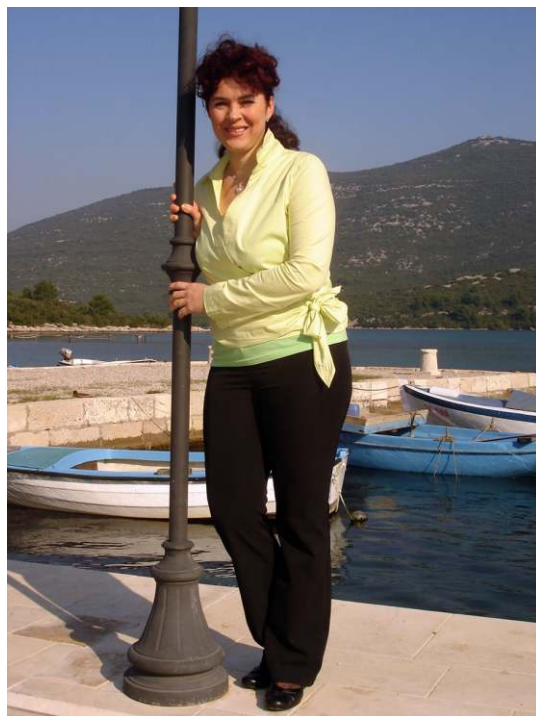
Lidija Kralj, kraljica hrvatskog kuharstva, medijska zvijezda naše gastronomije, sinonim je za dobru kuhinju, uvelike od namirnica iz mora, ali i za jela u kojima se uspješno kombiniraju kontinentalne i morske namirnice. U profesiji se postepeno mijenjala na bolje i to postepeno, sve do sadašnjih okvira. Nema emisije u kojoj nije prezentirala svoj rad i mjesto iz kojeg dolazi (Mali Ston), –

«U istom loncu», «Kruške i jabuke», «Gušti su gušti». Isto tako nema tiska u kojem nije prezentirala promjene i razvoj u kulinarstvu. Trenutno piše i kreira jela za časopis «Tena».

Nakon gubitka supruga prije šest godina, koji je ujedno bio alfa i omega hrvatskog ugostiteljstva i, našla se privatno i poslovno na raskrižju, prisiljena da uz svakodnevne obveze uz štednjak u potpunosti preuzme složenu aktivnost oko kompletnog vođenja dvaju peljeških kulturnih objekata u Malom Stonu: konobu «Kapetanova kuća» i obiteljski hotel «Ostrea» (hotel ima 3 zvjezdice) s pripadajućim restoranom «Mlinica».

Lidija Kralj veleposlanica je hrvatske gastronomije i maksimalno nastoji promovirati lokalne vrijednosti i specifičnosti, njegujući visoki estetski izgled hrane na tanjuru.

Svoj pravac poslovanja davno je odredila pod geslom: «Nudite gostu sve iz našeg lijepog mora i iz naših plodnih polja», jer, naime, cjelokupni zeleni asortiman voća i povrća uzgaja s obitelji na vlastitom zemljištu. Na

izboru kuhara godine u organizaciji revije «Svijet u čaši» i njena izdavača «MAM-vin d.o.o.» iz Zagreba, na pobjedničko se postolje prvi put popela žena, a i po prvi put je ta prestižna šampionska titula za 2005. godinu pošla izvan granica Zagreba, točnije u pravcu Malog Stona.

Njezin rad i kreativnost zamjećuje i jedan veliki poslovni gigant: Lura – Dukat, te je angažira u svome mli-

ječnom razvojnom putu, gdje uspješno prezentira svoj rad na njihovim mliječnim proizvodima pod parolom «Brzo i fino». Moglo bi se reći da ta parola prezentira i način života koji vodi, ali ne zaboravljajući ni sebe, kao ni drage ljude za koje uvijek ima vremena.

Ništa ne bi vrijedilo ni bilo tako lijepo u njenom životu, da to ne radi s ljubavlju prema svojoj struci, kao ni beskrajnoj pomoći ostale obitelji Kralj i divnim i vrijednim radnicima o kojima brine, a njih je gotovo 40-ak. Veliku snagu pronalazi i u svojoj kćeri Nikolini koja će možda krenuti majčinim stopama, obzirom da studira privatni menadžment za turizam i ugostiteljstvo.

Lidija često posjećuje svoj rodni kraj, Sveti Đurđ, gdje je mještani uvijek s oduševljenjem dočekaju, što je iznimno raduje i veseli.

Na kraju, Lidija nas poziva da je posjetimo u Malom Stonu i to ovim riječima: «Dođite u Mali Ston, u «Kapetanovu kuću», gastronomski hram obitelji Kralj. Dođite i divite se najdužim zidinama u Europi. Vidjet ćete netaknutu prirodu i slikovitu gradsku arhitekturu koje čine skladnu cjelinu. Probat ćete najbolje kamenice na svijetu iz Malostonskog zaljeva. Ovdje ćete se odmoriti u našem hotelu «Ostrea» koji je dobio ime po našoj najboljoj školjci kamenici, na latinskom «ostrea edulis».

«Kapetanova kuća» je davno odredila pravac i način svoga rada u smjeru da svojim dragim gostima ponude sve iz našeg lijepog mora i zelenih polja. U njoj se nude jela od riba, rakova, školjaka, hladna predjela, razne vrste juha, autohtonih slastica i čuvena pelješka vina. Dođite i uživajte u životu, nemojte vjerovati na riječ, nego se sami uvjerite. Dočekat ćemo Vas s ljubavlju.»

Recepti

Kontinentalno – morska rapsodija

Sastojci:

800 g goveđe pisanice
400 g jastoga
sol, ulje, papar, krema od tartufa,
krumpir, mrkva, komorač,
bijelo vino, vrhnje za kuhanje

Priprema: Pisanicu prepržimo prema želji. Na maslacu prepržimo medaljone od jastoga, dodamo začine, vino i vrhnje. Serviramo uz povrće.

Krem juha od gambora

Sastojci:

200 g gambora
3 dcl vrhnja
sol, papar, ulje, mitra, bašno,
muškadni oraščić, bijelo vino,
pelata

Priprema: Na ulju pržimo malo gambora sa začinima, dodamo ostale sastojke. Zalijmo temeljcem.

Proljetna mišancija s hobotnicom

Sastojci:

1 kg miješanog samoniklog bilja
(komorač, blitva, prokulica, divlji ljuk, kostriječ....)
1 kg hobotnice
ulje, začini, limun

Priprema: Samoniklo bilje skuhajte i začinite. Hobotnicu skuhajte i očistite. Sljubite sve zajedno.

Punjeni ravioli s jastogom

Sastojci:

600 g raviola
ulje, začini, peršin, bijelo vino
800 g jastoga

Priprema: Raviole punjene skutom i rikulom skuhamo. Jastog narežemo, lagano prepržimo, zalijemo bijelim vinom te dodamo začine.

Supertalent i gospodar štapova

Supertalent, čovjek helikopter ili gospodar štapova – ako čujete bilo koji od navedenih pojmova, zasigurno znate o kome je riječ. O Tihomiru Bendelji, dakako. U prošlom izdanju naših novina nazvali smo ga «ponosom naše općine», a sad se naš ponos proširio i dalje – i to ne samo na županiju, već i na cijelu domovinu. Naime, 18. prosinca 2009. godine, Tihomir Bendelja pobijedio je u showu Supertalent.

- Nisam navikao na ovakav publicitet, no nije mi žao i ne osjećam pritisak. Sa svakim strpljivo popričam i

Tihomir u Supertalentu

fotografiram se jer sam svjestan da bez podrške velikog broja ljudi iz cijele Hrvatske ne bih pobijedio ostalih devet finalista – govori 15-godišnji Tihomir za kojeg vrijedi latinska izreka «Nomen est omen» (prijevod: Ime je znak), jer je doista tih, skroman i samozatajan te mu iznenadna slava nije udarila u glavu.

Tvrđi da pobjedu nije očekivao, već je mislio da će pobijediti zagrebačka plesna skupina Atomic Dance Factory, te da mu je jedini cilj bio ući među pet prvih finalista i Hrvatima približiti twirling. No, s osvojenim novcem zna što će učiniti. Uložiti će ga u daljnje školovanje, možda i u

nekom od twirling kampova u Sjedinjenim Američkim Državama. Kaže da se nekako mora iskupiti i svim prijateljima koji su glasali za njega. Jedna je njegova prijateljica, nakon šesnaestog poziva, kaže, prestala brojiti pozive.

- Twirling je skup sport i ne donosi nikakvu zaradu pa mi je nekoliko puta došlo da od svega dignem ruke – priznaje Tihomir – no, roditelji, koji su mnogo ulagali u mene, jer mi ni put ni smještaj na domaćim i svjetskim natjecanjima nisu bili plaćeni, a svako me prvenstvo stajalo najmanje 1000 Eura, govorili su mi da ne odustanem. Tješili su me da će mi se sav taj trud kad-tad vratiti – govori Tihomir, kojem se tijekom showa javilo mnogo ljudi sa željom da ga sponzoriraju.

- Štapove, od kojih jedan stoji oko 300 kuna i posebne papuče, čija je cijena 350 kuna, naručujem iz Francuske, a kostime od rastezljivog materijala – jedan stoji oko 700 kuna – šiva mi Melanija Rusak iz varaždinske tvrtke Prodent. Kostim kojim sam nastupao u finalu, poklonila mi je, na čemu sam joj jako zahvalan.

Na svjetskim prvenstvima, koja se održavaju svake 3 godine, Tihomir je osvajao vrhunske rezultate. Prije pet godina u Amsterdamu je bio prvi, a u travnju 2009. godine u belgijskom gradu Gentu drugi.

- Na prvenstvima, koja traju po nekoliko dana, natječem se u čak pet kategorija – jedan štap, dva štapa, dance (u kojem izbor glazbe i koreografija nisu zadani), duet dance (gdje nastupam s partnericom) te twirl (kad su glazba i koreografija zadani).

Tihomira su twirlingom «zarazile» sestre kad je imao osam godina. One su u međuvremenu odustale, a on je nastavio trenirati u Svetom Đurđu, te dvije godine kasnije odlazi u Ludbreg, kamo je klub preseljen.

Visokom štrkljastom dječaku crne kovrčave kose i plavih očiju, nisu smetali komentari da je twirling za djevojčice i da bi se on trebao baviti

nogometom. Štoviše, već je na prvom Svjetskom prvenstvu u francuskom Marseillu, nakon samo godine dana vježbanja osvojio deveto mjesto. Prve uspjehe zahvaljuje trenerici Spomenki Struški, s kojom je bio dvije godine, nakon čega ga je «preuzela» Tihana Ernoić koja mu i danas osmišljava koreografije. Ona mu je, iako u petom mjesecu trudnoće, osmislila i finalni nastup u Supertalentu kad je žonglirao i plesao s Robertom Kovačić i Teom Softić, svojom bivšom i sadašnjom partnericom.

- Treniram u dvorani u Ludbregu dva-tri puta tjedno po nekoliko sati, ovisno kad je dvorana slobodna. Inače, svakodnevno vježbam kod kuće – u hodniku ili dnevnom boravku. Već sam uspio razbiti luster, a i strop je pun rupica – smije se Tihomir, koji će očito dio osvojenog novca «morati» dati za popravak uništenog kućnog inventara.

Tihomir još uvijek postiže velike uspjehe te se može pohvaliti novim medaljama. Naime, prošle je godine bio na natjecanju u Edinburghu u Škotskoj. Natjecao se u četiri kategorije – solo 1, solo 2 štapa, solo dance i duo twirl s partnericom Teom Softić. Oko njegova vrata zasjale su nove medalje, i to sve četiri zlatne. Za Škotsku i njihov smještaj u Edinburghu ima samo riječi hvale, a mi mu samo možemo poželjeti još puno medalja oko njegova vrata i puno sportskih uspjeha.

Proslava Dana općine Sveti Đurđ 2010. godine

Uspoređujući proslavu Dana općine u 2009. godine i proslavu Dana općine 2010. godine – vidjet ćete da nema puno razlike. Općina tradicionalno proslavlja taj dan – i to u vidu nagrađivanja najuspješnijih učenika Osnovne škole Sveti Đurđ i njihovih mentora, organiziranja nogometne utakmice sa susjednom nam općinom Martijanec i organiziranja Gospodarsko-kulturnog sajma, koji se ove godine po drugi put predstavlja žiteljima naše općine.

Z. Sinković i D. Juričan s dožupanima na Gospodarskom sajmu 2010.

Gospodarski sajam 2010.

Dožupani Blanka Glavica-Ječmenica i Milan Pavleković s našim zlatnim proizvođačem meda iz obitelji Kotišćak

Promocija Rječnika govora Svetog Đurđa

Na promociji Rječnika

Prošle godine izdan je «**Rječnik govora Svetog Đurđa**» - rječnik ludbreške Podravine. Autori ovog rječnika su Stjepan Belović i Đuro Blažeka.

Stjepan Belović rođen je 31. srpnja 1931. godine u Svetom Đurđu. Poni- kao je iz seljačke obitelji i odrastao u okruženju radišnih ljudi, što je bilo karakteristično za ondašnji svijet ruralnih sredina. Diplomirao je na Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu 1964. g., grupa povijest – zemljopis, i nakon toga radi kao nastavnik u Osnovnoj školi u Ludbregu. Sa svojim je učenicima 1965. godine počeo prikupljati predmete tradicijskog kulturnog naslijeđa, a nakon umirovljenja, 1991. godine počeo se baviti prikupljanjem i evidentiranjem kajkavskih riječi i izričaja. Koristio se svojim vlastitim sjećanjima i sjećanjima svojih suvremenika. Tako je

nastala knjiga «Zavičajni sentimenti», objavljena 2008. godine. U nizu sretnih životnih okolnosti, zbog kojih je ustrajao na prikupljanju arhaičnih kajkavskih riječi, presudno je bilo što se za njegov rad zainteresirao

doc. dr. sc. Đuro Blažeka s Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu – Podružnice u Čakovcu. Od prvog susreta 2005. godine neprestano ga je hrabrio, usmjeravao i poticao da ustraje, te je sada, nakon višegodišnje suradnje, njihov projekt priveden kraju.

Doc. dr. sc. Đuro Blažeka rođen je 8. travnja 1968. u Prelogu gdje je pohađao i osnovnu školu. Srednju školu upravno-pravnog smjera završio je u Varaždinu. Diplomirao je 1992. godine kroatistiku i južnoslavenske filologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Autor je pedesetak znanstvenih i stručnih radova od kojih su neki objavljeni u najuglednijim lingvističkim časopisima kao što su «Suvremena lingvistika», «Rasprave instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje» i «Studia slavica Academiae scientiarum Hungaricae». Go-

Okupljeni na promociji

dine 2004. objavio je knjigu «Vrela kajkavskih govora» u kojoj predlaže metodologiju istraživanja kajkavskih govora koja je lako razumljiva i onima koji se nisu usko specijalizirali za dijalektologiju, a 2008. godine knjigu «Međimurski dijalekt» koja predstavlja sintezu njegovih dugogodišnjih istraživanja tog dijalekta kajkavskog narječja. Član je nekoliko znanstvenih udruga i ustanova, a posebno treba istaknuti Odbor za dijalektologiju Razreda za filološke znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Živi u Zagrebu. Oženjen je i otac četvero djece.

Recezeni ovog rječnika su prof. dr. Josip Lisac i prof. dr. Anđela Frančić, a oni o rječniku govore ovako:

"Stjepan Belović izvorni je govornik mjesnog govora Svetog Đurđa, a Đuro Blažeka istaknuti kajkavolog, najbolji poznavatelj međimurskih govora. Sretna je okolnost da su postali suradnici pa je tako i nastao ovaj rječnik. U «Rječnik Svetog Đurđa» uloženi je veliki rad te će ostati trajna vrijednost hrvatske dijalektologije." (iz recenzije prof. dr. Josipa Lisca)

"Pozorni čitatelj rečeničnih potvrda uočiti će da su one pomno birane. Osim što kontekstualiziraju natukničku riječ, mnoge su zapisi stvarnih događaja u kojima su sudjelovali stanovnici Svetog Đurđa, katkad spomenuti imenom, imenom ili prezimenom ili imenom i obiteljskim nadimkom. Takav postupak u izboru rečeničnih potvrda «Rječniku» daje ton izvornosti, vjerodostojnosti i uvjerenosti." (iz recenzije prof. dr. Anđele Frančić)

Marijan Lazar, prof.

Snjegović bijeli zimi se veseli

U idili naše Dravske ulice prošle je godine, sredinom siječnja, realizirana ideja Kristijana Kovačića o izradi nekog neobičnog snjegovića. Tako je nastalo naše „čudo od snjegovića“ na koje smo iznimno ponosni. Za samu izgradnju snjegovića okupilo se mnoštvo djece, ali i pokojni tata. Nakon promrzlih prstiju, ali i puno smijeha, radosti i veselja nastao je naš patuljak Tom.

Vijest o neobično velikom i snježnom patuljku brzo se proširila.

Jedan pametni tata nazvao je „Varaždinsku televiziju“ koja je prenijela vijest po čitavoj županiji. Naš Tom postao je „internacionalna zvijezda“.

Bili smo ponosni na svog snjegovića koji je krasio našu ulicu. No, Tom je, na našu žalost, ubrzo nestao. S početkom toplijih dana Tom je bivao sve manji. Ipak, ostao je u našim uspomena i na fotografijama.

*Anamarija Pavlović
i Marina Rajh*

U zagrljaju patuljka Toma

Likovna kolonija

U našoj općini svake godine obilježavamo Dan državnosti okupljanjem slikara i kipara na likovnoj koloniji. Domaćin susreta je Općina Sveti Đurđ i naš domaći slikar Stanko Sabol-Stado, koji je i sam sudionik mnogobrojnih likovnih kolonija diljem Lijepe Naše.

